

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 6004110075
Dátum vydania rozhodnutia: 10.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6004110075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a členiek senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v konkurznej veci úpadcu: MAYTEX a.s. „v konkurze“, so sídlom Ul. 1. mája 1207, Liptovský Mikuláš, IČO: 31 561 616, o odvolaní konkurzného veriteľa, obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. septembra 2019, č. k. 55K/1/2004-2553 o rozdelení výtťažku, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. septembra 2019, č. k. 55K/1/2004-2553 potvrdzuje.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z 24. septembra 2019, č. k. 55K/1/2004-2553 rozhodol o rozvrhu výtťažku 393 464,42 eur medzi jednotlivých konkurzných veriteľov.

2. Proti rozvrhovému uzneseniu podal dňa 24. októbra 2019 odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s., ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozvrhové uznesenie zrušil.

2.1. Odvolateľ namietal, že na základe schválenej konečnej správy bola na uspokojenie oddelených veriteľov určená suma 42 642,76 eur, pričom v napadnutom uznesení je táto suma navýšená o sumu 54 762,16 eur pre veriteľa Kúpele Trenčianske Teplice, a.s. Odvolateľ prezentoval názor, že z konečnej správy je zrejmé, akým spôsobom a v akej výške budú uspokojované zostávajúce nároky oddelených veriteľov, pričom v tejto časti nedošlo k podaniu námietok zo strany konkurzných veriteľov. Spôsobom, ako správca navrhol uspokojenie oddelených veriteľov v konečnej správe, došlo následne aj k schváleniu výšky výtťažku určenej pre týchto veriteľov. Z uvedeného dôvodu odvolateľ uviedol, že navýšenie uspokojenia oddelených veriteľov v rozvrhovom uznesení je v rozpore so schválenou konečnou správou a v tomto štádiu nie je možné pohľadávku dodatočne zaradiť na uspokojenie.

3. Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že pri príprave konečnej správy vychádzal z jej návrhu, ktorý predložil konkurznému súdu ešte predchádzajúci správca JUDr. T. Q., pričom následne predložená a súdom schválená konečná správa bola vypracovaná podľa pokynov

konkurzného súdu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací prejednal odvolanie podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa, obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., nie je dôvodné.

5. Podľa § 30 ods. 1 ZKV, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

6. V rozhodovanej veci je základom odvolania konkurzného veriteľa, že krajský súd v rozvrhovom uznesení uviedol inú (vyššiu) sumu na uspokojenie pohľadávok veriteľov s právom na oddelené uspokojenie, než tomu bolo v právoplatnom uznesení o schválení konečnej správy, v dôsledku čoho ostala nižšia suma na uspokojenie pohľadávok proti podstate (vrátane pohľadávok odvolateľa), ako bolo uvedené v konečnej správe.

6.1. Podľa odvolateľa pokiaľ správca a konkurzný súd pri vypracovaní a následne pri schválení konečnej správy nezohľadnili prihlásenú a zistenú pohľadávku niektorého z veriteľov (v rozhodovanej veci pohľadávku veriteľa s právom na oddelené uspokojenie) a tento veriteľ nepodal proti konečnej správe námietky, resp. nepodal odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy, nemá právo byť uspokojený na základe rozvrhového uznesenia.

6.2. S uvedeným názorom prezentovaným odvolateľom sa nemožno stotožniť. Na bližšie odôvodnenie odvolací súd uvádza nasledovné:

7. Uznesením, ktorým súd schváli konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, je daná suma, ktorá je určená na rozdelenie veriteľom, odmena a výdavky správcu. Po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa schválila konečná správa a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, môže súd vydať rozvrhové uznesenie, v ktorom rozhodne o rozdelení výťažku podľa poradia stanoveného v ustanovení § 32 ZKV (viď aj 4Obo/261/2007).

7.1. Zistenie pohľadávky nie je rozhodnutím o tom, že sa pohľadávka uspokojí. O tom, či a v akom rozsahu sa zistená pohľadávka uspokojí, rozhodne súd vydaním rozvrhového uznesenia (viď aj 3Obo/1/2011).

7.2. Rozvrhové uznesenie vydáva konkurzný súd na základe prejednávanej a schválenej konečnej správy a zoznamu veriteľov predložených správcom konkurznej podstaty na účely rozvrhu. Pri rozvrhu postupuje podľa návrhu správcu a v zmysle právnej úpravy rozdelenia speňaženej konkurznej podstaty. Pokiaľ sa súd pri rozhodovaní o rozvrhu odchýli od obsahu schválenej konečnej správy a predloženého zoznamu veriteľov s uvedenými sumami pripadajúcimi na uspokojenie ich pohľadávok, v odôvodnení uznesenia o rozvrhu odôvodní postup a samotné rozhodnutie v časti, v ktorej sa odchýlil od obsahu konečnej správy (viď aj 2Obo/46/2008).

8. Účelom vydania uznesenia o schválení konečnej správy je predovšetkým určenie sumy, ktorá patrí správcovi (jeho odmena + výdavky) a sumy, ktorá je určená na rozdelenie medzi konkurzných veriteľov spôsobom, ktorý bude neskôr určený v rozvrhovom uznesení. V prípade, ak súd v uznesení o schválení konečnej správy uvedie podrobnejší rozpis súm, ktoré budú určené na uspokojenie jednotlivých skupín veriteľov, neznamená to automaticky, že rozvrhové uznesenie bude totožné s týmto rozpisom. Nevyhnutné je len to, aby bola v rozvrhovom uznesení rozdelená totožná suma, ako bola určená v uznesení o schválení konečnej správy, pričom povinnosťou konkurzného súdu je, aby prípadné zmeny so schválenou konečnou správou náležitým spôsobom odôvodnil (t. j. ak sa výťažok z konkurznej podstaty rozdelí iným spôsobom, než bolo predpokladané pri schvaľovaní konečnej správy).

8.1. Pre uspokojenie pohľadávky prihlásenej niektorým z konkurzných veriteľov na základe rozvrhového uznesenia je nevyhnutné, aby bola prihlásená pohľadávka zistená (t. j. že ju správca nepoprel, alebo že bol veriteľ úspešný v spore o určenie pohľadávky), a zároveň, aby výťažok z konkurznej podstaty postačoval aspoň na čiastočné uspokojenie pohľadávok zaradenej do tej ktorej triedy podľa poradia určeného v ustanovení § 32 ZKV. Skutočnosť, že niektorá zo zistených pohľadávok nebola zohľadnená pri vypracovaní a schvaľovaní konečnej správy (t. j. ak správca pri vypracovaní konečnej správy

opomenul zistenú pohľadávku niektorého z konkurzných veriteľov a toto pochybenie neodstránil ani konkurzný súd pri rozhodovaní o schválení, resp. neschválení konečnej správy), nemá žiadny vplyv na jej uspokojenie na základe rozvrhového uznesenia. Inými slovami povedané, ak došlo k opomenutiu niektorej zo zistených pohľadávok pri schválení konečnej správy, nezaniká právo veriteľa tejto pohľadávky na jej (aspoň pomerné) uspokojenie na základe rozvrhového uznesenia. Významnými sú tak len zistenie pohľadávky a vydanie rozvrhového uznesenia rešpektujúceho pravidlá uvedené v ustanovení § 32 ZKV.

8.2. Tento záver platí aj vtedy, ak takýto správcom (a konkurzným súdom) „opomenutý“ veriteľ nepodal námietky proti konečnej správe a ani odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy.

9. V rozhodovanej veci bola pohľadávka veriteľa č. 37 Kúpele Trenčianske Teplice, a.s. (pôvodne DEVÍN BANKA, a.s. „v konkurze“) zistená na prieskumnom pojednávaní a tejto pohľadávke bolo priznané právo na oddelené uspokojenie, pričom v priebehu konkurzu nebol tomuto veriteľovi vydaný výtlačok získaný zo zabezpečeného majetku. Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou krajského súdu pri vydaní rozvrhového uznesenia zohľadniť predmetnú pohľadávku a uspokojiť ju ako pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV v rozsahu čistého výtlačku zo zabezpečeného majetku pre oddeleného veriteľa. Odvolateľ pritom nespochybnil, že predmetná pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie bola na prieskumnom pojednávaní riadne zistená, a že sa jedná o pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie.

9.1. Rovnako tak z odôvodnenia rozvrhového uznesenia vyplýva, že správca predmetnú pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie v konečnej správe opomenul, a preto nebola zohľadnená v uznesení o schválení konečnej správy. Zároveň krajský súd v napadnutom uznesení presvedčivým spôsobom odôvodnil (viď body 21. až 29. odôvodnenia napadnutého uznesenia), prečo došlo k zmene v sumách určených na uspokojenie oddelených veriteľov a veriteľov pohľadávok proti podstate v porovnaní s uznesením o schválení konečnej správy.

9.2. Ako už bolo uvedené vyššie (viď bod 8.1. vyššie) veriteľovi č. 37 opomenutím pri vypracovaní a schválení konečnej správy, nezaniklo právo na uspokojenie jeho zistenej pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie. Preto krajský súd postupoval správne, ak pri vydaní rozvrhového uznesenia zaradil medzi veriteľov s právom na oddelené uspokojenie aj veriteľa č. XX Kúpele Trenčianske Teplice, a.s. s uspokojením pohľadávky vo výške 54 762,16 eur.

10. Záverom považuje vo veci rozhodujúci senát odvolacieho súdu za nevyhnutné poukázať na to, že celá odvolacia argumentácia konkurzného veriteľa je účelová a sledujúca len jeho vlastný prospech.

10.1. V inej konkurznej veci (vec vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7K/83/2003 - pozn. odvolacieho súdu) konkurzný veriteľ - obchodná spoločnosť Slovenská konsolidačná, a.s. (t. j. odvolateľ v rozhodovanej veci) - napadol odvolaním rozvrhové uznesenie, nakoľko v ňom neboli nesprávne uvedené jeho dve pohľadávky ako pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV. V uvedenej veci išlo taktiež o situáciu, kedy z právoplatného uznesenia o schválení konečnej správy vyplývalo, že pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV neboli uplatnené, a že boli v prihlásené a zistené len pohľadávky veriteľov prvej triedy. Odvolací senát najvyššieho súdu v uvedenej veci uznesením z 27. novembra 2019, sp. zn. 3Obo/14/2019 rozvrhové uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie so záverom, že v zápisnici z prieskumného pojednávania (a v konečnom zozname prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov) boli priznané a zistené (správcom uznané) dve pohľadávky obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s. (predtým Sociálna poisťovňa, pobočka Bardejov a Daňový úrad Bardejov) s právom na oddelené uspokojenie, pričom povinnosťou súdu prvej inštalácie bude zohľadniť existenciu dvoch prihlásených pohľadávok s právom na oddelené uspokojenie a až zostávajúcu časť výtlačku rozdeliť pomerne medzi veriteľov I. triedy.

10.2. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že jeho povinnosťou je pri rešpektovaní princípu právnej istoty (viď čl. 2 ods. 2 Základných princíпов Civilného sporového poriadku) rozhodovať v skutkovo a právne obdobných situáciách rovnako a bez ohľadu na to, ktorý subjekt je (môže byť) dotknutý daným rozhodnutím. Závery, ktoré vyslovil odvolací súd v jednej veci v prospech obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s. ako odvolateľa, tak musia zákonite platiť aj v inej konkurznej veci, keď budú v neprospech uvedenej spoločnosti.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie konkurzného veriteľa smeruje proti vecne správne uzneseniu krajského súdu. Preto odvolací súd napadnuté rozvrhové uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C. s. p.).